

استراتژی های توسعه ورزش قهرمانی بانوان کشور ایران بر اساس مدل SPP

نازنین راسخ^{۱*} و سید نصرالله سجادی^۲

۱- استادیار مدیریت ورزشی پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی

۲- دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۴/۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۵

چکیده

هدف: هدف از پژوهش، تدوین استراتژی‌های توسعه ورزش قهرمانی بانوان ایران بر اساس مدل برنامه طراحی استراتژیک (SPP) بود.

روش‌شناسی: روش تحقیق بر مبنای هدف، کاربردی - تحلیلی است. برای گردآوری داده‌ها، به بررسی اسناد و مدارک بالادستی، مطالعه ادبیات پیشینه و نظرات شورای خبرگان پرداخته و از پرسشنامه محقق ساخته بررسی وضعیت موجود استفاده شد که روایی محتوایی آن توسط اعضای شورای خبرگان و پایایی آن توسط ضریب آلفای کرونباخ ($\alpha=0/93$)، مورد تأیید قرار گرفت. نمونه تحقیق بر طبق جدول برآورد حجم نمونه مورگان (۱۳۰ نفر) و از طریق روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای از بین جامعه آماری (۱۷۲ نفر) انتخاب شدند. داده‌های پژوهش با استفاده از آمار توصیفی و آزمون فریدمن، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: در این تحقیق، بر پایه مدل برنامه طراحی استراتژیک (SPP) به بیان مواردی همچون، چشم‌انداز، مأموریت، حوزه‌های کلیدی عملکرد و اهداف بلندمدت متناظر با آن‌ها، شاخص‌های کلیدی عملکرد و استراتژی‌هایی چون: تقویت کمال‌جویی و آرمان‌گرایی زنان کشور در کسب افتخارات ملی و بین‌المللی، تلاش جهت رفع موانع و کسب مجوزهای ضروری از فدراسیون‌های بین‌المللی به‌منظور حضور بانوان ورزشکار با پوشش اسلامی پرداخته شد.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج تحقیق نشان داد که ورزش قهرمانی بانوان کشور از نظر موقعیت استراتژیک، در موقعیت WT قرار دارد و بایستی از راهبردهای تدافعی استفاده کند و تدوین برنامه راهبردی و انتخاب راهبردهایی مناسب پیشنهاد شد.

واژه‌های کلیدی: برنامه استراتژیک، ورزش قهرمانی، بانوان، مدل برنامه طراحی استراتژیک (SPP).

مقدمه

امروزه سازمان‌های موفق در سیستم تکاملی خود با استفاده از برنامه‌ریزی استراتژیک، دورنمایی از آینده را با توجه به فرصت‌ها، تهدیدها، نقاط ضعف و قوت خود ترسیم نموده، با به‌کارگیری برنامه‌ها و اعمال مدیریت استراتژیک، به محکم کردن موقعیت در بازار، هدایت عملیات، جلب رضایت مشتریان، رقابت موفقیت‌آمیز و کسب اهداف سازمانی می‌پردازند (قاسم‌زاده، ۱۳۸۹). برنامه‌ریزی شامل، تعریف اهداف سازمان، تدوین راهبرد کلی برای دستیابی به آن اهداف و تهیه برنامه‌های عملیاتی برای یکپارچگی و هماهنگی فعالیت‌ها است (رابینز و دی سنزو^۱، ۱۳۸۲). در مطالعات تفصیلی توسعه مدیریت و برنامه‌ریزی سند راهبرد توسعه نظام جامع تربیت‌بدنی و ورزش (۱۳۸۱)، انواع برنامه‌ریزی به صورت زیر عنوان شده است:

- ۱- برنامه‌ریزی راهبردی و تاکتیکی: درحالی‌که برنامه‌ریزی راهبردی دارای ویژگی‌هایی همچون، دیرپاتر بودن، گسترده‌تر بودن دامنه تأثیر برنامه در سازمان و غایت‌گرایی است؛ برنامه‌ریزی تاکتیکی در نقطه مقابل سه ویژگی فوق قرار دارد. ۲-
- برنامه‌ریزی توسعه: شامل فرآیند افزایش و درخور آمال و توانمندی‌های قانونی مردم است که در سطوح توسعه ملی، منطقه‌ای و حتی شهری مطرح است. ۳- برنامه‌ریزی متمرکز و ارشادی: در این نوع برنامه‌ریزی، دایره شمول و لازم‌الاجرا بودن مطرح است. ۴- برنامه‌ریزی‌های بلند، کوتاه و میان‌مدت: در این نوع برنامه‌ریزی‌ها، افق زمانی مطرح است. ۵- برنامه‌ریزی برحسب بازتاب به تغییر و مشارکت ذینفع‌ها: بر این اساس، برنامه‌های گذشته گرا، حال گرا، آینده‌گرا و آینده‌ساز مطرح شده‌اند (وزارت ورزش و جوانان، ۱۳۸۱). اصولاً سازمان‌ها طبق دو نوع برنامه اداره می‌شوند: برنامه‌های استراتژیک و برنامه‌های عملیاتی (استونر^۲ و همکاران، ۱۳۸۲). هدف از برنامه‌ریزی استراتژیک، کمک به سازمان‌ها برای کسب مزیت رقابتی است؛ زیرا که سازمان‌ها و مؤسسات اداری امروز، به حدی پیچیده شده‌اند که بدون اقدام به برنامه‌ریزی‌های دقیق امکان ادامه حیات ندارند. سازمان‌های ورزشی نیز از این مقوله مستثنا نیستند. برنامه‌ریزی در سازمان‌های ورزشی همانند هر سازمان دیگری به‌عنوان مهم‌ترین وظیفه مدیریت به شمار می‌رود. در حقیقت، برنامه‌ریزی در یک سازمان ورزشی، باعث می‌شود تا اهداف همه فعالیت‌ها و تلاش‌های گروهی تعیین و نحوه دستیابی به آن اهداف طرح‌ریزی شود. ورزش قهرمانی نیز همانند هر سیستم دیگر، نیازمند تدوین اهداف کلان، استراتژی‌ها و برنامه‌های عملیاتی است تا ضمن آگاهی از مسیر حرکت بتواند از هرگونه دوباره‌کاری، بیراهه رفتن و به هدر رفتن منابع مالی، انسانی، فیزیکی و اطلاعاتی خود اجتناب ورزد. طبق تعریف، ورزش قهرمانی عبارت است از: ورزش‌های رقابتی و سازمان‌یافته‌ای که ورزشکاران ماهر در آن شرکت می‌کنند (مظفری و همکاران، ۱۳۸۸). موفقیت در میدان‌های بین‌المللی ورزشی به علت ایجاد حس غرور ملی، ظرفیت سوددهی اقتصادی، از طریق میزبانی رویدادهای مختلف و همچنین کاربرد دیپلماتیک کلی آن، ارزش‌های مختلفی یافته است (گرین^۳، ۲۰۰۸). بررسی‌ها نشان می‌دهد که برخی از کمیته‌های ملی المپیک برای انجام مأموریت و دستیابی به اهداف خود، از برنامه‌ریزی استراتژیک استفاده کرده‌اند و توانسته‌اند در ورزش قهرمانی، توسعه جنبش المپیک و تأمین منابع مورد نیاز به موفقیت‌های چشم‌گیری دست یابند، کشور استرالیا و چین، جزو این دسته از کشورها محسوب می‌شوند. در این رابطه، چین از رتبه چهارم المپیک ۱۹۹۶، به رتبه سوم در المپیک ۲۰۰۰ و رتبه دوم در المپیک ۲۰۰۴ دست‌یافته است و استرالیا از رتبه هفتم در المپیک ۱۹۹۶، به رتبه‌های چهارم در المپیک‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۴ دست‌یافته است؛ به‌طوری‌که از آن به‌عنوان یک الگو در بخش ورزش قهرمانی یاد می‌شود (خسروی زاده، ۱۳۸۷). موفقیت بین‌المللی برای ورزشکاران یک کشور (زنان و مردان) در رقابت‌های بین‌المللی و المپیک، به‌طور کلی تقویت‌کننده وجهه و اعتبار آن کشور در سطح جهانی

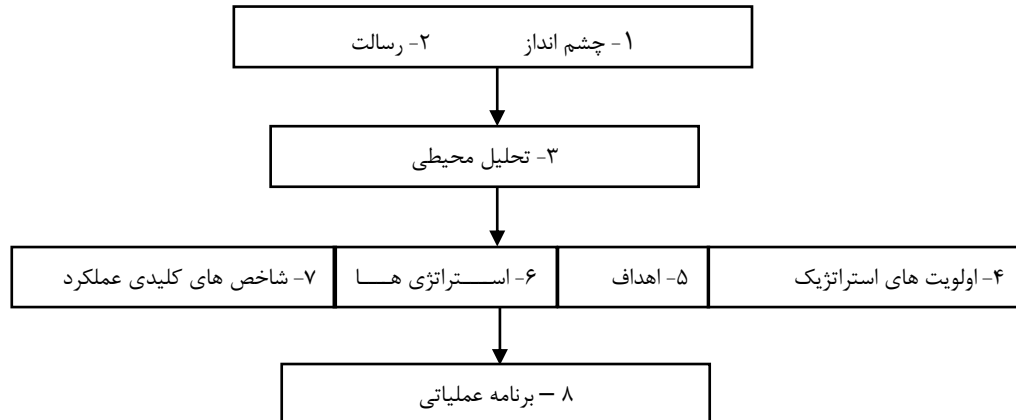
1 - Robbins and De Senzo

2 - Stoner

3 - Green

می‌شود. حال ورزش زنان جدا از مسائل فنی و ورزشی مقوله‌ای است، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی که رشد و ترقی آن در هر کشوری بیان‌گر رفتارهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی تمام طیف‌های جامعه در قبال رویکرد زنان به ورزش است. امروزه حضور زنان در عرصه رقابت‌های ورزشی (جهانی و المپیک)، نشان می‌دهد که این قشر از زیر بار تبعیض‌ها و فشارهای موجود رها و امکان حضور در میدان‌ها جدی ورزشی را می‌یابند. در این میان کشورهای صاحب‌نام در عرصه ورزش قهرمانی با تدوین برنامه‌های راهبردی و اجرای آن توانسته‌اند، حرکت توأم با موفقیت خود را تداوم بخشند. در زمینه تدوین برنامه استراتژیک تحقیقات متعددی انجام شده که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود؛ غفرانی (۱۳۹۰) در تحقیقی تحت عنوان «طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش قهرمانی استان گلستان» نشان داد که اداره کل ورزش و جوانان استان گلستان، می‌بایست از استراتژی تدافعی در مورد ورزش قهرمانی استفاده کند. خبیری و معماری (۱۳۹۰)، در مقاله‌ای تحت عنوان «تحلیل سوات تکواندو ایران» رشد قابل توجه تعداد تیم‌های بانوان شرکت‌کننده در مسابقات کشوری در سال‌های اخیر را به- عنوان قوت‌های رشته تکواندو شناسایی کرده‌اند. مظفری و همکاران (۱۳۸۸)، در تحقیق «نظام جامع توسعه ورزش قهرمانی جمهوری اسلامی ایران» راهبرد نهم را به توسعه سهم ورزش زنان از منابع مختلف فدراسیون‌های ورزشی تخصیص و گزارش می‌دهند که هرچند که در نگاه اول ادغام ورزش بانوان با بدنه کل ورزش کشور موضوعی بود که به ورزش زنان این امید را می‌داد که منابع مختلف فدراسیون‌ها را به سمت خود جلب کنند، ولی به نظر می‌رسد که این موضوع کمتر توفیق یافته است. یافته‌های پژوهش نیز این موضوع را تأیید می‌کند و عدم تخصیص عادلانه منابع مختلف فدراسیون‌ها بین زنان و مردان، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نقاط ضعف نظام ورزش قهرمانی شناسایی شد. بارفروش (۱۳۸۷)، در تحقیق تحلیل محتوای نشریات ورزشی تابستان ۱۳۸۷، معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد جمهوری اسلامی نشان داد که در حال حاضر، جای خالی حمایت رسانه‌ای و پوشش خبری ورزش زنان در انواع رسانه‌های کشور احساس می‌شود؛ درحالی‌که رسانه‌های گروهی می‌توانند در ارتقاء سطح آگاهی عمومی مدیران و سیاستمداران نسبت به ورزش بانوان و متعاقب آن تغییر روند سیاست- گذاری‌ها و تعیین استراتژی‌های توسعه ورزش بانوان نقش بسیار زیادی داشته باشند. طالبیان‌نیا (۱۳۸۷)، در تحقیق خود عنوان کرد که توسعه ورزش قهرمانی، نیاز به توسعه رفتار اخلاقی دارد. امیر تاش (۱۳۸۴)، نیز در تحقیق خود توسعه ورزش قهرمانی را منوط به ارتقاء سطح تحصیلات و درجه کارت‌های مربیگری، مربیان دانست. بر اساس بررسی‌های انجام‌شده از زمان حضور بانوان ورزشکار کشورمان در زمینه کسب مدال در بازی‌های المپیک ۱۹۹۲ بارسلونا تا بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن، مشخص شد که در این شش دوره گذشته، بانوان ایرانی هیچ‌گونه مدالی را کسب ننموده‌اند. همچنین از سال ۱۹۸۶، بانوان ورزشکار کشورمان در بازی‌های آسیایی (سئول) شرکت کردند که تنها در سال ۲۰۰۲ و در بازی‌های آسیایی بوسان، تیم تیراندازی بانوان و تکواندو موفق به کسب مدال برنز شدند. در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه، ساعی و شیخی در رشته تکواندو موفق به کسب مدال برنز گردیدند و با توجه به کسب رتبه چهارمی در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانجو و با کسب ۱۴ مدال (که آزادپور توانست مدال طلا را در رشته ووشو برای جمهوری اسلامی ایران به ارمغان بیاورد)، ذکر این نکته بسیار مهم است که بانوان ورزشکار کشورمان در شرایطی موفق به چنین پیروزی شدند که برنامه استراتژیکی در این مورد تدوین نشده بود، بنابراین با وجود چنین ظرفیت بالقوه‌ای به نظر می‌رسد که با تدوین برنامه استراتژیک با ساز و کار مناسب‌تری بتوان حرکت کرد (وزارت ورزش و جوانان، ۱۳۸۹). در حال حاضر، نهادهای دولتی و غیردولتی مختلفی در رابطه با ورزش قهرمانی درگیر هستند. فدراسیون‌های ورزشی کشور، هیأت‌های ورزشی، باشگاه‌های ورزشی، کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و جوانان هر یک به نوعی با ورزش قهرمانی درگیر هستند. مشخص است که برنامه‌ریزی در این نهادها، از اهمیت بسیاری برخوردار بوده، در صورتی‌که هر یک از نهادهای مذکور به‌طور مستقل و بدون توجه به سیاست‌ها و استراتژی‌های کلان ورزش قهرمانی کشور به برنامه‌ریزی بپردازند، نوعی بخشی‌نگری بر ورزش قهرمانی حاکم شده و نهایتاً مأموریت و اهداف کلان کل سیستم محقق نخواهد شد. گستردگی فعالیت‌های ورزش قهرمانی به‌عنوان

بخش عمده‌ای از فعالیت‌های نظام ورزشی کشور ایجاب می‌کند تا نظام جامع، راهبردی و مدونی بر آن حاکم باشد. لذا با توجه به اینکه تا این زمان در ورزش قهرمانی بانوان کشور، هیچ‌گونه طرح و برنامه استراتژیکی تدوین نشده بود و جهت امتناع از روی آوردن سازمان‌های ورزشی به فعالیت‌های کوتاه‌مدت و بدون اتکا به برنامه‌های مدون و درازمدت، در این پژوهش در نظر است تا بر مبنای مدل SPP^۱ (بوید^۲، ۲۰۰۵)، (این مدل در مقایسه با دیگر مدل‌های متداول در تدوین برنامه استراتژیک، مدل خط‌مشی‌ها را وارد، مدل هیل بهتر توانست کلیه ابعاد یک برنامه استراتژیک را پوشش دهد)، به تدوین اجزاء کلیدی برنامه استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان پرداخته شود (شکل ۱).

شکل ۱ - مدل SPP

روش‌شناسی

این تحقیق، از نظر هدف کاربردی-تحلیلی و از نوع مطالعات راهبردی است که در آن برای گردآوری داده‌ها به بررسی مدارک و مستندات، نظرسنجی از مخاطبان و ذی‌نفعان، تحلیل مطالعات انجام شده و برگزاری جلسات تحلیل‌های راهبردی در شورای نخبگان پرداخته شد. جامعه آماری تحقیق (۱۷۰ نفر) شامل، رؤسای فدراسیون‌های ورزشی (ورزش‌های ویژه بانوان)، نواب رئیس فدراسیون‌های ورزشی در قسمت بانوان، مدیران کل ورزش و جوانان استان‌ها، مسئولان ورزش بانوان استان‌ها، مسئولین ورزش بانوان در وزارت ورزش و جوانان از زمان پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون و کارشناسان زن در حوزه معاونت ورزش بانوان بودند که از آنها نظرسنجی به عمل آمد. نمونه تحقیق، طبق جدول برآورد حجم نمونه مورگان^۳ (۱۳۰) و به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. در بخش نظرسنجی از نمونه تحقیق، از پرسشنامه‌های محقق ساخته بررسی وضعیت موجود - این پرسشنامه به‌واسطه نظرات شورای خبرگان علمی و اجرایی و اسناد بالادستی و بررسی مدارک مرتبط با ورزش قهرمانی تهیه گردید ($\alpha=0/93$). در تحلیل داده‌ها، از آزمون فریدمن جهت رتبه‌بندی گویه‌ها استفاده شد. پس از تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از بررسی مدارک و مستندات، مطالعات تطبیقی، نظرسنجی و تحلیل‌های راهبردی شورای نخبگان، استراتژی‌ها و اجزاء کلیدی برنامه استراتژیک استخراج شدند.

1 - Strategic Planning Programming

2 - Boyd

3 - Morgan

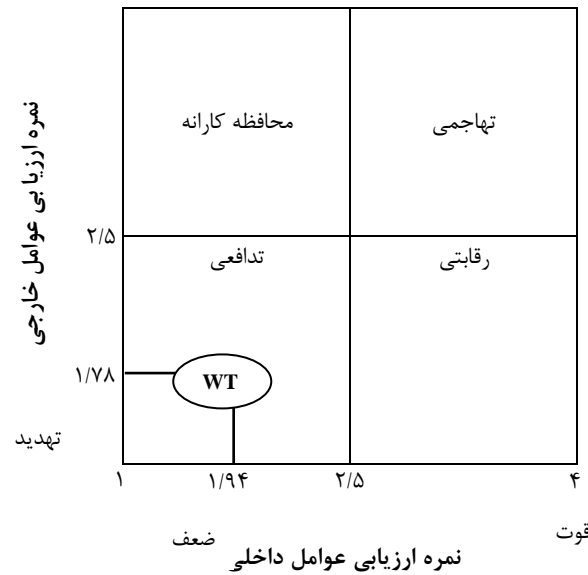
یافته‌ها

در این بخش، به منظور تعیین موقعیت استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان کشور (رشد و ساخت، حفظ و نگهداری، برداشت یا رها کردن)، به رتبه‌بندی گویه‌ها (قوت، ضعف، فرصت و تهدید) پرداخته، از نتایج ماتریس عوامل داخلی و خارجی (شکل شماره ۲) استفاده شد. جدول شماره ۱، گویه‌ها را به همراه میانگین رتبه بر اساس نتایج آزمون فریدمن^۱ نشان می‌دهد.

جدول ۱ - میانگین رتبه گویه‌های ورزش قهرمانی بانوان کشور

رتبه	میانگین رتبه	عوامل	گویه
۴/۰۹		کمال جویی و انگیزه فزاینده زنان قهرمان کشور برای کسب افتخارات ملی و بین‌المللی	قوت‌ها
۳/۵۶		روند رو به رشد کسب مدالهای بانوان در مسابقات آسیایی و بین‌المللی	
۳/۲۴		ارتقاء سطح دانش و آگاهی‌های منابع انسانی ورزش بانوان و وجود زنان تحصیلکرده در ورزش کشور	
۳/۰۸		حمایت وزیر، معاونین و مدیران ارشد ورزش کشور از توسعه ورزش قهرمانی بانوان	
۱۸/۶۲		اختصاص محدود بودجه از منابع عمومی و وجود مشکلات ناشی از بازاریابی و حمایت مالی بخش خصوصی در ورزش قهرمانی بانوان	ضعف‌ها
۱۵/۹		کمبود فضاها، امکانات و تجهیزات ورزش بانوان با توجه به کثرت جمعیت و ضرورت بهره‌مندی بانوان از فضاهای ورزشی سرپوشیده	
۱۵/۸۱		نامشخص بودن سیاست‌های فرهنگی توسعه و ترویج ورزش قهرمانی بانوان کشور	
۱۴/۵۷		محدود بودن فرصت‌های کسب تجربه مدیران، ریبان و ورزشکاران در رقابت‌های ملی و بین‌المللی	
۱۳/۶۵		پائین بودن سطح اختیارات، نقش و سهم بانوان در تصمیم‌سازی، تصمیم‌گیری‌ها و برنامه‌های استراتژیک ورزش قهرمانی کشور	فرصت‌ها
۱۳/۵		محدودیت برگزاری رقابت‌های بین‌المللی ورزش بانوان در داخل کشور و کمبود مسابقات و اردوهای ورزش ملی و باشگاهی بانوان	
۱۳/۰۱		فقدان نظام شناسایی، جذب و پرورش استعدادهای ورزشی در ورزش قهرمانی بانوان کشور	
۱۲/۹۷		کمبود تعامل با مراکز علمی کشور و نبود نظام (R&D) در ورزش قهرمانی بانوان	
۱۲/۸۸		کمبود ارتباطات مدیران و حوزه‌های ورزش قهرمانی بانوان با سازمان‌ها و ارگان‌های بین‌المللی	تهدیدها
۴/۵۳		افزایش گرایش دختران و بانوان کشور به فعالیت‌های ورزش قهرمانی و انگیزه حضور در میادین داخلی و خارجی	
۴/۳۲		افزایش قابل توجه بانوان دانشجویان در رشته تربیت بدنی	
۳/۸۵		نگرش مثبت برخی مسئولین ارشد نظام برای رشد و ارتقای ورزش بانوان کشور	
۳/۲۲		وجود نگرش مثبت در بین نمایندگان مجلس بویژه فراکسیون ورزش در مورد ورزش قهرمانی بانوان	
۲/۹۰		وجود چشم‌انداز مناسب در برنامه ایران ۱۴۰۴	
۹/۹۷		وجود بعضی از محدودیت‌های فرهنگی در جامعه نسبت به ورزش بانوان	
۹/۹۲		ناتوانی رسانه‌ها در پوشش خبری بدلیل محدودیت‌های موجود	
۹/۳۳		فقدان توجه به مشارکت بخش خصوصی و بستر سازی برای جذب بودن ورزش از منظر مالی	
۹/۳۰		امکان کم میزبانی برای پذیرش مسابقات بانوان	
۹/۰۶		اجرا نشدن نظام توسعه تربیت بدنی و ورزش کشور در برنامه چهارم توسعه	
۸/۴۶		حضور مدیران ناکارآمد و غیر ورزشی در سطوح مختلف مدیریتی ورزش بانوان	
۸/۲۴		فقدان اطلاع سیاستگذاران و قانون‌گذاران از منافع ورزش قهرمانی در حوزه زنان	
۸/۱۸		محدودیت قوانین برخی رشته‌ها برای شرکت در مسابقات با حجاب اسلامی	
۷/۷۱		رشد سریع ورزش قهرمانی بانوان در منطقه و دیگر کشورها	
۷/۶۴		کم توجهی مسئولین بلند پایه به ورزش قهرمانی زنان	
۷/۴۷		سرمایه‌گذاری محدود دولت در ورزش قهرمانی بانوان	

پس از انجام محاسبات ماتریس ارزیابی عوامل درونی و بیرونی در شورای خبرگان، نتایج ماتریس عوامل درونی و بیرونی به ترتیب برابر با ۱/۹۴ و ۱/۷۸، حاکی از آن است که ورزش قهرمانی بانوان کشور از لحاظ عوامل درونی، دارای ضعف و از نظر عوامل بیرونی، به خوبی از فرصت‌ها استفاده نکرده و در کنترل تهدیدها نیز ضعیف عمل نموده است. در مجموع نتایج ماتریس داخلی و خارجی در شکل شماره ۲ حاکی از آن است که ورزش قهرمانی بانوان از لحاظ موقعیت استراتژیک در موقعیت WT قرار دارد و به عبارت دیگر می‌توان گفت که به دلیل چیرگی ضعف‌ها بر قوت‌ها و عدم توانایی ورزش قهرمانی بانوان در استفاده از فرصت‌ها و دفع تهدیدهای احتمالی بهتر است، استراتژی تدافعی اتخاذ نماید تا وضعیت ورزش قهرمانی بانوان از وضعیت کنونی بدتر نگردد.

شکل ۲ - ماتریس عوامل داخلی و خارجی

در جدول شماره ۲، ابعاد کلیدی برنامه استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان کشور و مبنای استخراج این ابعاد ارائه شده است.

جدول ۲ - ابعاد کلیدی برنامه استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان کشور

ابعاد	مبنای استخراج	بیانیه
چشم‌انداز	وضعیت موجود ورزش قهرمانی بانوان کشور، شرح وظایف مرکز توسعه ورزش قهرمانی، سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور	حضور مقتدرانه در بازی‌های المپیک و مسابقات قهرمانی جهان و قاره‌ای با رعایت ارزش‌ها، اصول و موازین و آموزه‌های دینی در بالاترین سطح از طریق به‌کارگیری حداکثری توان مدیریتی و نیروی انسانی شایسته با توجه به استانداردهای علمی و جهانی، به‌منظور کسب سکوی قهرمانی و ارتقاء غرور ملی و معرفی ورزشکاران زن قهرمان به‌عنوان سفیران شایسته جمهوری اسلامی ایران
رسالت	طرح جامع و سند راهبردی توسعه بخش تربیت بدنی و ورزش کشور، شرح وظایف مرکز توسعه ورزش قهرمانی و نظرات نخبگان	استعدادیابی، هدایت، پشتیبانی و آماده‌سازی ورزشکاران و مربیان نخبه، مسئولین فنی و مدیران ورزش قهرمانی بانوان کشور با توجه به ارزش‌های والای فرهنگ ایرانی - اسلامی و رعایت اصول اخلاقی و حضور افتخار آمیز جهت دستیابی به سکوی افتخار در میادین ملی و فرا ملی از طریق توسعه هوشمندانه و پایدار ورزش قهرمانی با به‌کارگیری ظرفیت‌های موجود در داخل و خارج از کشور بر اساس قوانین و مقررات و ارزش‌های محوری
ارزش‌های محوری	ارزش‌های بومی، چشم‌انداز، بیانیه رسالت، ارزش‌های فرهنگی کشور و ادبیات پیشینه تحقیق	۱- رشد حرفه‌ای و شخصیتی، ۲- حفظ، ارتقاء و توسعه ارزش‌های دینی و اخلاقی، ۳- اشتیاق و علاقمندی، ۴- همبستگی و افتخار ملی، ۵- قانون‌گرایی و شفافیت در عملکرد، ۶- عدالت و برابری، ۷- کار گروهی و تأکید بر خرد جمعی، ۸- مدیریت و رهبری مبتنی بر دانش و اخلاق، ۹- وجدان و تعهد کاری و ۱۰- حفظ حرمت و جایگاه زن در ورزش

پس از تعیین مهمترین قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای پیش روی نظام ورزش قهرمانی بانوان کشور (بر مبنای رتبه-بندی فریدمن و نظرات نهایی شورای خبرگان)، به منظور تدوین راهبردها از ماتریس SWOT استفاده شد (دیوید، ۲۰۰۶). تدوین راهبردهای چهارگانه، مستلزم برگزاری جلسات طوفان مغزی بود (هانگر، ۱۳۸۶). به همین منظور با برگزاری چنین جلساتی با همراهی تیم تحقیق به تدوین راهبردهای ST, WO, SO و WT پرداخته شد که در شکل شماره ۳ مشخص شده است.

ضعف‌ها (W)	قوت‌ها (S)	
<p>راهبرد های WO</p> <p>- افزایش و شفاف‌سازی سهم ورزش قهرمانی بانوان کشور از امکانات اعتباری، قانونی و مدیریتی ورزش کشور.</p> <p>- طراحی تئوری حاکمیت، دولت و شفاف‌سازی سیاست‌های ورزش قهرمانی بانوان کشور.</p> <p>- طراحی و استقرار نظام استعدادیابی به منظور شناسایی، جذب و پرورش دختران مستعد در ورزش قهرمانی کشور.</p>	<p>راهبرد های SO</p> <p>- تقویت کمال جویی و آرمان‌گرایی زنان کشور در کسب افتخارات ملی و بین‌المللی.</p> <p>- پی‌ریزی و استقرار نظام آموزش، تحقیق و توسعه ورزش قهرمانی بانوان.</p> <p>- طراحی و استقرار نظام جامع نیروی انسانی ورزش قهرمانی بانوان اعم از مربیان، مدیران، کارشناسان و توانمندسازی آنان.</p>	فرصت‌ها (O)
<p>راهبردهای WT</p> <p>- الگوبرداری، طراحی و ساخت اماکن ورزشی ویژه بانوان با توجه به مقتضیات فرهنگی، اجتماعی و اقلیمی.</p> <p>- ایجاد شرایط لازم اخذ و میزبانی رویدادهای ورزشی مؤثر بین‌المللی بانوان در داخل کشور.</p>	<p>راهبرد های ST</p> <p>- تلاش جهت رفع موانع و کسب مجوزهای ضروری از فدراسیون‌های بین‌المللی به منظور حضور بانوان ورزشکار با پوشش اسلامی.</p> <p>- طراحی نظام حقوقی ایجاد تسهیلات تشویقی به منظور حمایت مالی و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ورزش قهرمانی بانوان.</p>	تهدیدها (T)

شکل ۳ - ماتریس ضعف‌ها، قوت‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای ورزش قهرمانی بانوان کشور

برای تعیین حوزه‌های کلیدی عملکرد ورزش قهرمانی بانوان کشور از منابع مختلفی همچون، بررسی ارزش‌های محوری، بیانیه رسالت، تحلیل SWOT، چشم‌انداز، ساختار معاونت امور ورزش زنان استفاده شد که در جدول شماره ۳ به همراه اهداف بلندمدت متناسب با حوزه‌ها، ارائه شده است.

جدول ۳ - اهداف بلندمدت ورزش قهرمانی بانوان کشور

ردیف	حوزه‌های کلیدی عملکرد	اهداف بلند مدت
۱	فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها	بهبود ورزش قهرمانی بانوان در فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها
۲	نظام استعدادیابی	افزایش گستره شناسایی و پرورش استعدادها و ورزش قهرمانی بانوان کشور
۳	توانمندسازی منابع انسانی	ارتقاء سطح دانش و آگاهی منابع انسانی ورزش قهرمانی بانوان کشور
۴	نظارت بر برنامه‌ها، رویدادها و مسابقات ورزش قهرمانی بانوان	بهبود کیفیت و گسترش نظارت بر فعالیت‌های ورزش قهرمانی بانوان کشور
۵	مدیریت ورزش قهرمانی بانوان	بهبود هماهنگی و یکپارچگی مدیریت ورزش قهرمانی بانوان در سراسر کشور
۶	حوزه فرهنگی	ترویج و گسترش فضای اخلاقی و شئون اسلامی در فعالیت‌های ورزش قهرمانی بانوان کشور

در تدوین شاخص‌های کلیدی عملکرد از منابع مختلفی همچون، طرح جامع ورزش قهرمانی کشور، تعداد ورزشکاران شرکت‌کننده و مدال‌های دریافتی در بازی‌های آسیایی، کسب سهمیه و مدال‌های دریافتی در بازی‌های المپیک، مدال‌های کسب شده توسط بانوان در مسابقات قهرمانی جهان و آسیا براساس فدراسیون‌های مدال‌آور، برنامه‌های استراتژیک چند کشور منتخب استفاده و این شاخص‌ها به همراه اهداف کمی مربوطه عبارتند از:

- کسب سهمیه (بانوان) و مدال در بازی‌های المپیک: کسب ۱۰ سهمیه در بازی‌های المپیک ۲۰۱۶، کسب ۱ مدال در بازی‌های المپیک ۲۰۱۶، کسب ۱۷ سهمیه در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ و کسب ۳ مدال در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰.

- ورزشکاران شرکت‌کننده (بانوان) و تعداد مدال‌ها در بازی‌های آسیایی: ۱۰۶ ورزشکار شرکت‌کننده در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۹، کسب ۵ مدال طلا، ۶ مدال نقره، ۵ مدال برنز در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۹، ۱۲۵ ورزشکار شرکت‌کننده در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۳، کسب ۸ مدال طلا، ۹ مدال نقره، ۱۲ مدال برنز در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۳.

- کسب سهمیه (بانوان) در بازی‌های المپیک زمستانی: کسب ۲ سهمیه در بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۱۸، کسب ۴ سهمیه در بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۲۲.
- ورزشکاران شرکت‌کننده (بانوان) در بازی‌های آسیایی زمستانی: ۴ ورزشکار شرکت‌کننده در بازی‌های آسیایی زمستانی ۲۰۱۵ و ۵ ورزشکار شرکت‌کننده در بازی‌های آسیایی زمستانی ۲۰۱۹.

بحث و نتیجه‌گیری

چشم انداز ورزش قهرمانی کشور بر مبنای اسناد بالادستی همچون، سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور (۱۴۰۴ - ۱۳۸۴ ه.ش) (رضوی، ۱۳۸۳) و سند تفصیلی نظام جامع توسعه تربیت بدنی و ورزش کشور، به صورت ارتقای جایگاه ورزشی در عرصه منطقه‌ای و جهانی؛ با هدف ارتقای جایگاه ایران در بازی‌های المپیک تا رتبه ۱۴-۱۷ و در بازی‌های آسیایی تا رتبه ۴-۷ در افق ۲۰ ساله؛ و ارتقای افتخارات ملی، تدوین شده است (وزارت ورزش و جوانان، ۱۳۸۱) که چشم‌انداز ورزش قهرمانی بانوان کشور از نظر مضامینی همچون، رعایت ارزش‌ها، اصول و موازین در بالاترین سطح و توسعه فرهنگ مناسب ورزشی، با آن همسو است. در تدوین بیانیه رسالت ورزش قهرمانی بانوان کشور سعی شد تا با بهره‌گیری از نکات کلیدی رسالت ورزش کشورهای منتخب از طریق مطالعات تطبیقی بیشترین بهره لازم برده شود. ورزش قهرمانی استرالیا، رسالت خود را غنی-ساز زندگی مردم استرالیا از طریق ورزش (کمیسیون ورزش استرالیا، ۲۰۰۶)، کارگروه بین‌المللی زنان و ورزش، رسالت خود را سرعت بخشیدن به پیشرفت و ارتقاء زنان و ورزش در سراسر جهان (برنامه استراتژیک، ۲۰۱۲-۲۰۰۷)، ورزش آفریقای جنوبی رسالت خود را بهبود کیفیت زندگی مردم و ارتقاء همبستگی اجتماعی از طریق تحقق حداکثری دسترسی، رشد و توسعه و ایجاد برتری در تمامی سطوح مشارکت ورزشی (ورزش و تفریح آفریقای جنوبی، ۲۰۰۸)، ورزش کانادا، رسالت خود را افزایش فرصت‌های مشارکت و برتری در ورزش برای مردم کانادا (سیاست ورزش کانادا، ۲۰۰۲) و ورزش نیوزلند، رسالت خود را تأسیس محیط ورزشی و سرگرمی به منظور بهره‌مندی حداکثری افراد از آن (ورزش و تفریح نیوزلند، ۲۰۰۶)، اعلام کرده‌اند، همان‌گونه که مشاهده شد، در بیانیه رسالت ورزش قهرمانی بانوان کشور نیز به نکاتی همچون: به-کارگیری ظرفیت‌های موجود داخل و خارج از کشور بر اساس قوانین و مقررات و ارزش‌های محوری و دستیابی به سکوه‌های افتخار در میادین ملی و فرا ملی، توجه شد. بر این اساس، بیانیه رسالت ورزش قهرمانی بانوان کشور با شرح وظایف مرکز توسعه ورزش قهرمانی، نظرات خبرگان و طرح جامع و سند راهبردی توسعه بخش تربیت بدنی و ورزش کشور همراستا و در صورتی که به خوبی به مفاد آن عمل شود، می‌تواند به عملکرد بهتر ورزش قهرمانی بانوان کشور در آینده کمک شایانی بنماید. در زمینه ارزش‌های محوری، ارزش‌ها نمایان‌گر اصولی هستند که از نظر فردی و اجتماعی، نوعی رفتار مناسب و برتر شمرده می‌شوند و عبارتند از اعتقادات بنیادی یا حقایقی که سازمان آنها را گرامی می‌دارد و یا نسبت به آنها حساس است (طیبی و ملکی، ۱۳۸۴). در مقایسه با برنامه‌های ورزشی کشورهای منتخب، انجمن تفریحات و ورزش بانوان استرالیا ارزش-های محوری خود را مواردی همچون، اعتبار، اشتیاق و علاقه، درستی و کمال، اصول اخلاقی، تساوی حقوق بیان می‌کند (ورزش زنان استرالیا، ۲۰۰۸-۲۰۰۵). ارزش‌های محوری برنامه راهبردی ورزش آفریقای جنوبی عبارتند از: نوآوری، شفافیت در فعالیت‌ها، کار تیمی، پاسخ‌گویی و ارزیابی مداوم. در برنامه راهبردی مذکور بیان شده که هر یک از اهداف کلان، استراتژی‌ها و برنامه‌های عملیاتی، باید از ارزش‌های محوری مذکور پیروی نمایند (ورزش و تفریح آفریقای جنوبی، ۲۰۰۸)، که ذکر اشتیاق و علاقه، اصول اخلاقی و تساوی حقوق در ارزش‌های محوری ورزش بانوان کشور با ارزش‌های محوری ارائه شده در برنامه راهبردی کشورهای منتخب همراستا است. در مجموع، ارزش‌های محوری تعیین شده برای ورزش قهرمانی

بانوان کشور، بیان‌گر اصول و آرمان‌های آن است و رفتار مدیران و کارکنان را جهت داده و در تدوین سایر موضوعات برنامه استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان کشور نقش مهمی ایفا خواهند کرد. حوزه‌های کلیدی عملکرد ورزش قهرمانی بانوان کشور بر اساس بیانیه رسالت، بیانیه چشم‌انداز، ارزش‌های محوری، تحلیل SWOT و بررسی ساختار معاونت امور ورزش زنان تعیین شده‌اند. در مجموع، حوزه‌های کلیدی عملکرد، به تسهیل فرآیند تدوین برنامه استراتژیک و دستیابی به اهداف و تحقق استراتژی‌های آتی ورزش قهرمانی بانوان کشور کمک می‌کنند و چارچوبی به‌وجود می‌آورند که سایر موضوعات به‌ویژه اهداف بلند مدت نیز از آن‌ها سرچشمه می‌گیرند، همچنین اهداف بلند مدت متناظر حوزه‌ها نتایج خاصی هستند که سازمان می‌کوشد در تحقق رسالت خود به آنها دست یابد (دیوید، ۲۰۰۶) و بر مبنای حوزه‌های کلیدی عملکرد سازمان (پاتریک^۱ و همکاران، ۱۳۷۶) تدوین می‌شوند. اهداف بلند مدتی همچون، افزایش گستره شناسایی و پرورش استعدادها و ورزش و ترویج و گسترش فضای اخلاقی و شئون اسلامی در فعالیت‌های ورزش قهرمانی بانوان کشور با اهداف بلند مدت ارائه شده در ورزش کانادا: افزایش مشارکت دائمی کودکان، نوجوانان و سایر گروه‌های جامعه و مشارکت ورزشی همراه با اخلاق‌مندی (گروه میراث ورزشی شعبه کانادا، ۲۰۰۶) همراستا است. در مجموع، تدوین اهداف، یکی از اقدامات مهم در طراحی برنامه استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان کشور است که باعث جهت‌دهی فعالیت‌های تمامی بخش‌های آن و تلاش دسته جمعی و یکپارچه برای دستیابی به آنها می‌شود. در این پژوهش نیز شاخص‌های کلیدی عملکرد ورزش قهرمانی بانوان کشور در حوزه‌های مختلف تعیین و برای هر کدام برحسب موضوع، اهداف کمی مشخص گردید و تا حد امکان تلاش شد که این شاخص‌ها واقع‌گرایانه و قابل دسترس باشند و با برنامه‌های بالادستی ملی همخوانی داشته باشند. از دیگر نتایج این تحقیق، تعیین موقعیت استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان است که با تحقیقات بدری آذرین (۱۳۸۵)، غفرانی (۱۳۹۰)، گودرزی (۱۳۸۶)، امیرتاش (۱۳۸۴)، رضوی (۱۳۸۲)، مظفری (۱۳۸۸) همخوانی داشته، به نتایج مشابهی دست یافته است. در مجموع، برنامه استراتژیک ورزش قهرمانی بانوان کشور براساس مدل انتخابی طراحی گردید و تمامی موضوعات مندرج در آن طبق این مدل پیش برده شد و تا حد امکان تلاش شد، هماهنگی، انسجام و پیوستگی لازم بین موضوعات استراتژیک آن حفظ شود و با مفاد برنامه‌های سازمان‌های بالاتر و ذیربط نیز مطابقت داشته باشند. در نهایت می‌توان جهت تکمیل مطالعات پیرامون ورزش قهرمانی کشور به ارائه پیشنهادات ذیل پرداخت: تحقیق پیرامون تدوین طرح جامع استعدادیابی ورزش قهرمانی بانوان کشور و همچنین تدوین فرایند استعدادیابی ورزش قهرمانی در استان‌های مختلف کشور و بررسی ساختار ورزش قهرمانی بانوان کشور و ارائه راه‌کارهای پیشنهادی.

منابع

- امیر تاش، علی محمد. (۱۳۸۴). وضعیت موجود و شاخص‌های استعدادیابی هندبال سالی مردان از دیدگاه مربیان نخبه کشور. نشریه علوم حرکتی و ورزش، ۶، ۲۵ - ۵۲.
- استونر، جیمز. (۱۳۸۲). مدیریت استراتژیک. علی پارسائیان و سید محمد اعرابی، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- الهی، علیرضا. (۱۳۸۳). بررسی عملکرد سازمان لیگ حرفه‌ای فوتبال جمهوری اسلامی ایران و مقایسه آن با سازمان لیگ حرفه‌ای فوتبال ژاپن. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- بارفروش، احمد. (۱۳۸۷). تحلیل محتوای نشریات ورزشی تابستان ۱۳۸۷. معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱ - ۲۸.

- بدری آذرین، یعقوب. (۱۳۸۵). بررسی وضعیت ورزش ژیمناستیک در ایران با رویکرد تدوین نظام جامع توسعه منابع انسانی در ورزش ژیمناستیک کشور. رساله دکتری، دانشگاه تهران.
- پاتریک، ج. بیلو. (۱۳۷۶). راهنمای اجرایی برنامه‌ریزی استراتژیک. منصور شریفی کلویی، چاپ اول، نشر آروین.
- خبیری، محمد؛ و معماری، ژاله. (۱۳۹۰). تحلیل سوات تکواندو ایران. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۵، ۱۳ - ۳۰.
- خسروی‌زاده، اسفندیار. (۱۳۸۷). مطالعه و طراحی برنامه استراتژیک کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران. رساله دکتری، دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- دیوید، فرد. آر. (۲۰۰۶). مدیریت استراتژیک. علی پارسائیان و محمداعرابی، (۱۳۸۵)، چاپ نهم، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- رابینز، دی سنزو. (۱۳۸۲). مبانی مدیریت. سید محمد اعرابی و همکاران، چاپ دوم، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- رضائیان، علی. (۱۳۸۲). مبانی سازمان و مدیریت، چاپ پنجم، تهران، سمت.
- رضوی، سید محمد حسین. (۱۳۸۳). تحلیل سیاست خصوصی‌سازی در ورزش کشور با تأکید بر ورزش قهرمانی. رساله دکتری، دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- رضوی، سید محمد حسین. (۱۳۸۴). افزایش کارایی با سیاست خصوصی‌سازی در ورزش. حرکت، ۲۳، ۵ - ۲۲.
- طیبی، جمال الدین؛ و ملکی، محمدرضا. (۱۳۸۴). برنامه‌ریزی استراتژیک. چاپ دوم، تهران، ترمه.
- قاسم‌زاده، رضا. (۱۳۸۹). مسیر تعالی سازمان‌های موفق: فرایند برنامه‌ریزی استراتژیک. ماهنامه کنترل کیفیت، ۱۰، ۱۳ - ۲۵.
- غفرانی، محسن. (۱۳۹۰). طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش قهرمانی استان گلستان. پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش، ۵، ۱۷ - ۳۳.
- گرین، مایک؛ و هولیان، باری. (۲۰۰۸). سیاست‌گذاری و اولویت‌بندی در توسعه ورزش قهرمانی. رضا قراخانلو و احسان قراخانلو، چاپ اول، تهران، کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران.
- گودرزی، محمود. (۱۳۸۶). طراحی و تدوین نظام جامع ورزش کشتی کشور. نشریه پژوهش در علوم ورزشی، ۱۴، ۳۳ - ۵۴.
- مظفری، سید امیر احمد؛ و الهی، علیرضا. (۱۳۸۸). نظام جامع توسعه ورزش قهرمانی جمهوری اسلامی ایران. وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- وزارت ورزش و جوانان. (۱۳۸۱). سند راهبردی نظام جامع توسعه تربیت بدنی و ورزش کشور: مؤلفه توسعه ورزش قهرمانی. تهران، رادسامانه.
- وزارت ورزش و جوانان. (۱۳۸۹). بخش تکنولوژی اطلاعات معاونت امور بانوان. گزارش عملکرد سال ۱۳۸۹، تهران، www.sport.ir
- هانگر، جی. دیوید؛ و ویلن، توماس. ال. (۱۳۸۶). مبانی مدیریت استراتژیک. سید محمد اعرابی، چاپ سوم، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- Australian Sports Commission. (2006). *Strategic Plan: 2006 –2009*. www.ausport.gov.au
- Australian women sport. (2005-2008). *Strategic plan*. www.australianwomensport.com.au
- Boyd, P. (2005). *Forging Future Success: A Strategic Planning Guide for Fijies National Sport Federations*. Fiji Association of Sports and National Olympic Committee, www.fijiolympiccommittee.com
- Department of Canadian Heritage Sport Canada Branch. (2006). *Mission, What is Sport Canada?* www.pch.gc.ca

- IWG: Strategic Plan (2007-2012). *Final*. www.iwg-gti.org.
- Office for Recreation and Sport. (2004). *Strategic Planning: A Guide for Recreation and Sporting Organizations*. www.yahoo.com.
- Sport and Recreation of New Zealand. (2006). *Research strategy for sport, recreation and physical activity in New Zealand, Phase One: Purpose, Vision, Objectives*. www.sparc.org.nz/research-policy
- Sport and Recreation South Africa. (2008). *SRSA strategic plan 2008-2012*. www.srsa.gov.za.
- Sport England (2002). *Game Plan: A strategy for delivering government's sport and physical activity objectives*. A point DCMS/ Strategy unit report.
- The Canadian Sport Policy. (2002). *Sport Policy*. Retrieve from www.pch.gc.ca.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

راسخ، نازنین؛ و سجادی، نصرالله. (۱۳۹۴). استراتژی توسعه ورزش قهرمانی بانوان کشور ایران بر اساس مدل SPP. نشریه مدیریت منابع انسانی در ورزش، ۲(۲)، ۹۳ - ۱۰۳.

Iran Women's Championships development strategy based on SPP Model

Nazanin Rasekh¹ and Seyyed Nasrollah Sajjadi²

1 – Assistance Professor of Sport Management, Sport Sciences Research Institute of Iran

2 – Associate Professor of Sport Management, University of Tehran

Received: 25 January 2015

Accepted: 27 June 2015

Abstract

Objective: The aim of the present research was to Iran Women's Championships development strategy based on SPP Model.

Methodology: The research method based on the target was application - analytical. To collect data, documents, review of related literature, the viewpoints of expert's council were used. Also, a researcher-made questionnaire (the content validity was confirmed by experts and the reliability was determined by Cronbach's alpha coefficient ($\alpha=0.93$) was distributed among the research sample. The statistical population consisted of 172 subjects and based on Morgan table, the research sample consisted of 130 subjects and based on stratified random sampling. The data were analyzed by descriptive statistics and Friedman test.

Results: In this research, based on SPP model, vision, mission, and environmental analysis, key domains of performance, long-term goals, strategies, key indexes of performance and the titles of mission plans were expressed.

Conclusion: The results showed that women's athletics strategic position in the country in terms of WT's position and must make defensive strategies.

Keywords: Strategic Plan, Championship Sport, Women, SPP Model.

To cite this article:

Rasekh, N., & Sajjadi, S. N. (2015). Iran Women's Championships development strategy based on SPP Model. *Journal of Human Resource Management in Sport*, 2(2), 93 - 103.